

slaa, at hvis man tillader Restauratører, Gæstgivere og lignende at modtage Varer fra de i § 22 ommeldte Virksomheder, da skal Varerne ledsages af behørig stemplet Faktura. Det forekommer mig, at det efter den Maade, hvorpaa 1ste Stykke af Paragraffen er affattet, ikke vil være rigtigt at bibeholde 2det Stykke, som det nu er, da det kunde fortolkes som en Tagen Part i Striden.

Til § 12 har jeg foreslaaet en Ændring, hvorefter Dyrkningsafgiften nedsættes. Dette har været drøftet i Udvalget, hvor Finansministeren har udtalt, at han ikke kunde tiltræde det. Nu er jeg meget vel opmærksom paa den Bemyndigelse, den højtærede Finansminister har til at nedsætte Afgiften; men jeg er ogsaa opmærksom paa det Forhold, som har været raadende i indeværende Aar, hvorved Dyrkerne jo ikke har kunnet faa mere for deres Tobak, end de har skullet betale Staten i Afgift. En Fastholden af en Afgift af 50 Ø. pr. kg, vil saaledes betyde, at Tobaksdyrkingen ganske vil ophøre her i Landet. Denne Afgift er indført under Krigens Højkonjunktur, da Prisen paa indenlandsk Tobak steg til over 1 Kr. pr. Halvkilo, fordi Tilførselen fra Udlandet var standset. Da kunde man sætte Dyrkningsafgiften op til 50 Ø. pr. kg, fordi der ingen udenlandsk Konkurrence var. Men bibeholdes nu denne Afgift, kan man lige saa godt gøre Skridtet fuldt ud og sige: vi indfører Forbud mod Dyrkning af Tobak, medmindre den foretages som Kulturforsøg.

Det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 18, gaar ud paa at slette den derved fastsatte Vægtgrænse for Cigarillos, saaledes at Beskatningen altsaa bliver den samme for Cigarillos som for Cigarer.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag, jeg har stillet til de Afsnit af Lovforslaget, der angaar Fremstilling af Tobaksvarer og Indførsel af samt Handel med Raatobak og Tobaksvarer og Kontrollen. Naar der i 2det Stykke af § 22 staar, at den nævnte Tilladelse kan kun gives paa Betingelse af o. s. v., vil jeg hævde, at dette bør rettes; det bør efter min Formening rettes til, at denne Tilladelse skal gives. Jeg vil mene, at det at forme Lovforslaget, saaledes som det nu er formet, er at fratage disse Borgere, hvad de fik i 1917, da Tobaksbeskatningen indførtes, da Virksomhederne anmeldtes, og Staten udsendte en Meddelelse til de vedkommende om, at deres Virksomhed var anerkendt, medmindre Staten indførte et Monopol. Hvis Staten indfører et Tobaksmonopol, har disse Borgere et Krav paa

Statskassen, som Statskassen her i dette Land ikke kan komme udenom, lige saa lidt som den har kunnet det i andre Lande. Naar man nu ændrer den paagældende Bestemmelse saaledes, at den Tilladelse, som af den forrige Regering gaves paa Livstid, medmindre der indførtes et Monopol, ændres til en Tilladelse paa de og de Betingelser, tager man noget bort fra disse Borgere. Det mener jeg, Staten ikke kan gøre, uden at den yder noget andet til Gengæld. Derfor har jeg foreslaaet, at man skal give denne Tilladelse til de Mennesker, som har løst Borgerskab eller Næringsbevis for at drive den paagældende Virksomhed, naar de i denne Virksomhed fører autoriserede Bøger og har anmeldt deres Lokaler for Toldbestyrelsen. Det er det, som jeg mener, man kan forlange af Hensyn til Kontrollen, og ikke mere. Det andet, som foreslaas i alle disse Regler, er at bringe os ind i Forstuen til Monopolet. Men der vil være en Del, som ikke vil følge med derind, som ikke vil leve under saadanne Forhold, som foreskrives i denne Lov, og som derfor trækker sig tilbage. Dette vil betyde en Lettelse for den Finansminister, som muligt maatte følge efter den højtærede Finansminister, med Hensyn til at skaffe finansielle Muligheder for at indføre Tobaksmonopol; men man har da uden at yde nogen Erstatning taget Virksomheden bort fra dem, der forsvandt i Mellemtiden. Dette kan jeg ikke være med til, som jeg hævdede ved Forslagets første Behandling, og derfor har jeg paa mit Partis Vegne stillet Ændringsforslag til Kontrolparagrafferne. Jeg mener, at naar § 22, 2det Stykke, affattes som af mig foreslaaet, kan og bør 3die og 4de Stykke udgaa.

Hvad § 23 angaar, ønsker jeg ikke at bringe de paagældende Mennesker ind under Fabriklovens Bestemmelser. Vil man have dem derind under, skal man ikke ændre Tobaksbeskatningsloven, men saa maa man ændre Fabrikloven i al Almindelighed for alle Brancher. Derfor foreslaar jeg, at der sættes Punktum efter Ordet „Øjemed“ i 2det Stykke, og at Resten af dette Punktum og tredje Afsnit af Paragraffen udgaa. Naar jeg i § 23, 1ste Stykke, 2den Linie, har foreslaaet at ændre „3 Uger“ til „8 Dage“, er det, fordi det forekommer mig at være urimeligt, at der skal gaa 3 Uger, efter at Tegninger over et Lokale er bragt til Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, for at faa dem bragt hen i Generaltold-direktoratet og tilbage med Paategning. Saa langsom en Forretningsgang kan man i hvert Fald ikke køre med i det frie Erhverv;